

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

[Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi](http://www.lezzetler.com)

MASA DAĞI

Masa Dağı nerede? diye sorsam, ülkemizde bu soruya pek az kişi cevap verir. Zaten Güney Afrika Cumhuriyeti'ne gittik dediğimizde de anlamsız bakan bakışlarla karşılaşırız. Oysa Güney Afrika'lılar Türkiye'yi çok iyi biliyorlar. Hatta Atatürk'ten, Ankara'dan sohbet başlatıyorlar.

Masa Dağı, Güney Afrika Cumhuriyeti'nin üç başkentinden biri olan Cape Town'un tam ortasında mağrur bir simge şeklinde duruyor. Genelde üzeri sisle kaplı. Buna "masa örtüsü" deniyor ama haftanın mutlaka bir günü sisler dağılıyor, yani örtüsü sıyrılıyor. O zaman karşımıza üzeri dümdüz bir dağ çıkıyor. Daha önce gördüğümüz hiç bir dağın biçimine benzemiyor. Sanki kurulmayı bekleyen boş bir sofa gibi duruyor. Masa Dağı Cape Town'un hemen hemen her yerinden görünür. Evler, apartman daireleri, otel odaları dağı görüyorsa makbul sayılıyor.

Masa dağının şehirden görüntüsü güzel de biz dağdan Cape Town'ı görmek istedik. Çünkü Güney Afrika'da mutlaka görülmesi gereken en önemli yer burası. Hatta bazıları buraya çıkanın "yarı hacı" olduğunu söylüyor.

Cape Town'da taksi fiyatları oldukça makul, yine de pazarlık yaparak Table Mountain'e gitmek istediğimizi söylüyoruz ve bizi teleferiğin yanına kadar götürüyor. Yerli halk da dağın tepesine çıkmak için hevesli, yabancı turistten çok Güney Afrika'lı görüyoruz teleferik sırasında. Masa dağında teleferik çalışmayan iki tepe mevcut: Şeytan Zirvesi (Devil's Peak) ve Aslan Başı Tepesi (Lion's Head) Genelde buralara dağcılık sporuyla ilgilenenler tırmanıyor.

Teleferik sırasında ilerlerken kenarlarda bol miktarda, ülkeyi tanıtan broşür ve döküman da topluyoruz. Devasa bir teleferik bizi karşıyor. Görevli anonsla yolcuları yerleştiriyor. Hareket ettiğinde kenarlara tutduğumuz boruların elimizden kaydığını hissettik. Mağserse araç yol alırken kendi etrafında da dönüyormuş. Yukarı çıktıkça hayal ötesi muhteşem bir görüntü belirmeye başlıyor.

Şahikaya ulaştınca gözümüze ilk çarpan uçuk fiyatlı hediyeelik eşya dükkanı ve yerel tatların bulunduğu büyük bir kafeterya oluyor. Dağın doruğunda dolaşmaya başlıyoruz. Bize zaman zaman o bölgede yaşayan marmotlar eşlik ediyor. Bu şeker dört ayaklılarla fazla samimi olmadan, korkulukla emniyete alınmış uç kenarlara gidiyoruz. Lezzetli Cape Town ve okyanus manzarası aklımızı başımızdan alıyor. Dağın doruğu düz olduğu için her açı muazzam güzellikte.

Dağın tam orta noktasında dünya başkentleriyle Masa Dağı'nın uzaklığını belirten mesafe cetvelini görüyoruz. Hemen acaba Ankara'yı görebilir miyiz diye yanına gidiyoruz ve evet Ankara-Masa Dağı 8352 km. İçten içe tatlı bir gururla fotoğrafını çekiyoruz...

Koştuk, yürüdük, kuzeye baktık, batıya yöneldik, minik kuyucuklardan çıkan soğuk suları içtik. Turistlerle konuştuk, ülkemizin havasını attık. Tabii bol bol fotoğraf çektik. Havanın temiz olması ve bulunduğumuz yükseklik akciğerlerimizi açmış olacak ki yaklaşık 3 saat turlamamıza rağmen hiç bir yorgunluk hissetmedik. Hayatımızda ilk defa muhtemelen de son defa Masa Dağı'nda bulunmayı hücrelerimizde hissettik...

Artık veda zamanı, başımızı öne eğerek teleferiğe yöneldiğimiz sırada, civarda çöp süpüren, çikolata renkli, hafif tombul, güler yüzlü bir hanım bana "nerelisin? diye sordu. Türk olduğumu öğrenince bir kaç Türkçe kelime sarf etti. "Ben Türkleri çok severim" dedi. "Adın nedir?" diye sordu. Söyledim, anlayamayınca yerden ufak bir kiremit parçası aldı, bana uzattı, büyük bir kaya parçasını göstererek "adını buraya yaz" dedi. Yazdım. Heceleyerek "B-A-N-U" diye okudu. "Merak etme buradan kolay kolay silinmez, ben de ismini öğrenirim" dedi ve beni kendine doğru çekti, kocaman kucakladı, öptü, memnun gözlerle uğurladı...

Yeniden teleferiğe yöneliyoruz ve süzüle süzüle aşağıya iniyoruz. Geriye dağın zirvesinde soluğumuz, anlatılamayacak duygular ve kayaya yazdığım ismim kalıyor.

